

FELLINGER KÁROLY

Könnyedén

Apám öt kockacukorral itta a kávé, úgy szerette, ha a cukor a pohár aljához ragad, ehhez aztán tíz körömmel ragaszkodott, a cukor aztán ott is maradt, mire anyám megdorgálta, de mihaszna, apámnak nem jutott el a füléig se a sértés, a nálam betelt a pohárra apám kiöntött jó anyám poharából fél deci szódát, a jövőre gondolva, meg a békességre, ami úgy vedlik, mint a kopasznyakú tyúk az udvaron.

Létra

A sírásó belecsúszik a több mint két méter mély, saját kezével kiásott gödörbe.

Teljesen kopasz, hajánál fogva sem tudja magát kihúzni onnan, magába roskad.

Olyan, mint a költő, aki maga helyett írja verseit.

Hazafelé

Apai nagynéném, a testvérek közt
a legfiatalabb, betegség miatt
nem tudott részt venni apám
temetésén, hiába várta anyám,
s mi, az elhunyt gyermekei,
hogy felhívjon bennünket,
részvétet kívánjon, sem
a temetés előtt, sem utána
nem csörgött a telefon,
aztán anyám gondolt egyet,
arra kért, hívjam fel őt én,
a tíz testvér közül
ő él egyedül, s mondjam neki, hogy
együtt érzünk vele. Amikor beleszólt
a telefonba, éreztem a hangján,
ahogy megkönnyebbül.
Ilyen volt apám is.

Gyilkos tempó

Apám sírján hervadnak az élő-
virág koszorúk, egyedül az el-
múlás nem tehet róla, otthon, az
asztalfiók mélyén rábukkanok
első karórájára, szem-
ügyre veszem, törött az üvege,
régóta nem jár, kidobni való
kacat, megpróbálom felhúzni ma-
gam, anyám szerint az élővirág
koszorút egy hónapig nem szabad
a sírről eltüntetni, legfeljebb
cseréljenek helyet a művirág
koszorúkkal, van belőlük elég,
rakjuk azokat az élők fölé,
bólogatok, holnap elmegyek majd
az óráshoz, ha nem felejttem el.